

Nabava računalnikov

Modernega dopisnega šaha si brez dobre računalniške opreme ne znamo več predstavljati. Seveda ima človek s svojim znanjem in analitičnimi sposobnostmi še vedno ogromno in odločujočo vlogo, vendar da bi se s fračo zoperstavili tankom in topovom, kot je nekje zapisal kolega Iztok Brunšek, je pa vseeno nekoliko preveč optimistično.

Pred začetkom finala [24. svetovnega prvenstva](#) sem se tudi sam znašel v situaciji, ko je bila moja oprema potrebna temeljite prenove. Na tančno sem vedel, da si nikoli v življenju ne bi oprostil, če bi zaradi pretiranega varčevanja ali če hočete škrtarjenja, izpustil iz rok priložnost, ki jo tekmovanje tako visokega ranga ponuja. Po drugi strani pa spet nimam strica med tajkuni, da bi lahko nabavljal in zapravljaj kar tako na počez. Zato je bila odločitev na dlani: nabaviti nekaj primernega, s čimer bom nasprotnikom za silo enakovreden in to za čim nižjo ceno. Ob tem sem se dobro zavedal dejstva, da bo večina nasprotnikov in neposrednih konkurentov v vsakem primeru precej boljše opremljenih. Računal sem, da bom ta primanjkljaj lahko uspešno pokril z bolj dodelanimi analiznimi postopki in šahovskim znanjem.

Nekaj stvari mi je bilo jasnih:

- operacijski sistem bo 64-bitni, kar pohitri Rybko in verjetno tudi druge programe za približno 60%,
- računalnika bosta najmanj dva, ker si 100% izpada v primeru okvare ne smem privoščiti,
- ob podvojitvi števila procesorjev, se hitrost programov poveča le za faktor 1,7, zato bom raje nabavil več računalnikov z manj jedri.

Čeprav se profesionalno ukvarjam s poslovno informatiko, mi je hardware, bolj kot ne, španska vas. Na srečo imamo dopisniki med seboj ljudi, ki se na to področje spoznajo, zato sem v prvi fazi poiskal njihovo sodelovanje. V veliko pomoč sta mi bila kolega **Danilo Korže** in **Aleš Borštnik** (

hvala obema!), ki sta na tem področju veliko bolj na tekočem. Sam sem nekaj razmišljal o 8-procesorskih računalnikih, vendar sem po posvetih ugotovil, da so 4-procesorski računalniki optimalnejša rešitev.

Izračun je bil naslednji:

1.) Dva 8-procesorska računalnika:

- Hitrost: $1,7 \times 1,7 \times 1,7 = 4,9 \times 2 = 9,8$
- Cena: $2500 \text{ €} \times 2 = 5000 \text{ €}$

2.) Štirje 4-procesorski računalniki:

- Hitrost: $1,7 \times 1,7 = 2,9 \times 4 = 11,6$
- Cena: $700 \text{ €} \times 4 = 2800 \text{ €}$

Pokazalo se je, da v drugi varianti dobim 20% močnejši sistem za 40% nižjo ceno. Dileme ni bilo več. Pri izvedbi mi je pomagal moj dolgoletni svetovalec za področje računalnikov Mauricio Čulibrk iz firme [Infohit Computers d.o.o.](#). Vse štiri računalnike sem enostavno s stikalno napravo povezal na isti monitor, miš in tipkovnico in tako dobil sistem, s katerim sem igral to svetovno prvenstvo.

Nekaj napak sem pri tem vseeno naredil. Računalniki imajo le 256 GB diske in uganili ste – za Nalimova 6 so vsaj 5x premajhni. Vendar takrat še nisem poznal prave vrednosti izračunanih končnic Nalimov 6. Računalnike bi lahko tudi brez velikih stroškov povezal v lokalno mrežo in si uredil oddaljen dostop.

